

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 mai 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco, Liliana Catan, Ion Guzun, Sveatoslav Moldovan,

a judecat fără citarea părților recursul ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 17 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013 de inculpatul

Loghin Evghenii Fiodor, născut la 09 decembrie 1987 în s.Japca, r-nul Camenca, domiciliat în mun.Chișinău, str.M.Eminescu 56, ap.17.

Termenul examinării cauzei:

1. 15.12.2010 - 17.05.2013 - prima instanță,
2. 10.06.2013 - 17.12.2013 - instanța de apel,
3. 11.03.2014 - 20.05.2014 - instanța de recurs.

Procedura prevăzută de art.431 alin..(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 17 mai 2013, Loghin Evghenii a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Fîrnachi Radu și Loghin Evghenii a prejudiciului material și moral în beneficiul lui Cucereavaia Irina în sumă de 6120 lei și Crețu Lidia în sumă de 5306.

Prin aceeași sentință a mai fost condamnat și Fîrnachi Radu, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Loghin Evghenii, în luna septembrie 2011, aproximativ la ora 22.00, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Fîrnachi Radu, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, deplasându-se cu automobilul de model „Renault-Megane”, cu n/î DR AT 285, și staționând pe str.Calea Ieșilor 51, mun.Chișinău, intenționat, în mod deschis, i-a sustras geanta cet.Baidan Svetlana, în care se aflau două telefoane mobile de model „Unite 3G U1280” și „Samsung 120”, cartela SIM cu nr.86, un flash-card de 4 Gb și alte bunuri materiale, în valoare totală de 5050 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

Tot el, la 22 septembrie 2011, aproximativ la ora 22.25, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Fîrnachi Radu, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei

persoane, deplasându-se cu automobilul de model „Renault-Megane”, cu n/î DR AT 285, și staționând pe str.Rahmaninov 15, mun.Chișinău, intenționat, în mod deschis, i-a sustras geanta cet.Cucereavaia Irina, în care se aflau două carduri bancare de la SA „MobiasBanca” și SA „Banca-Socială”, un portmoneu și un inel de aur, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în valoare totală de 4120 lei.

Tot el, la 25 septembrie 2011, aproximativ la ora 23.30, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Fîrnachi Radu, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, deplasându-se cu automobilul de model „Renault-Megane”, cu n/î DR AT 285, și staționând pe str.Calea Ieșilor 47/2, mun.Chișinău, intenționat, în mod deschis, i-a sustras geanta cet.Crețu Lidia, în care se aflau un card bancar de la BC „Moldincombank”, un buletin de identitate și cheile de la apartament, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în valoare totală de 306 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocații O.Negru, A.Găulică în numele inculpatului E.Loghin și inculpat, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie exclus episodul de jaf de la partea vătămată I.Cucereavaia din învinuire și să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea art.90 Cod penal, invocînd că acesta nu a comis jaful de la partea vătămată I.Cucereavaia, deoarece în acea seară dînsul se afla cu cet.V.Ojog în ap.65 din str.Rădăuțanu 9, mun.Chișinău, unde prestau servicii de asamblare și reparare, iar instanța a pus la baza soluției de condamnare pe acest capăt de acuzare doar declarațiile părții vătămate, fără a respinge argumentul apărării; instanța neîntemeiat a admis acțiunea civilă, deoarece părțile vătămate nu au adus nici o probă în vederea dovedirii cerințelor susținute, considerînd totodată că, corectarea și reeducarea inculpatului poate fi posibilă prin numirea unei pedepse neprivative de libertate, reieșind din faptul că a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost tras la răspundere penală, este încadrat în cîmpul muncii, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, iar prejudiciul cauzat părților vătămate a fost restituit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile avocaților O.Negru și A.Găulică în numele inculpatului și a inculpatului A.Loghin.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dînd probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului A.Loghin în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, inclusiv și pe episodul părții vătămate I.Cucereavaia, care se confirmă prin probele administrate și cercetate în ședințele de judecată, și anume prin declarațiile părții vătămate I.Cucereavaia, care a declarat că în luna septembrie 2011, întorcîndu-se acasă pe la ora 22.00, i-a fost sustrasă geanta de niște persoane care au coborît dintr-un automobil, cauzându-i un prejudiciu material în sumă de 4120 lei, a martorului F.Colesnic, care a relatat că în luna septembrie inculpații au luat în chirie automobilul de model „Renault-Megane”, cu n/î DR AT 285, la volanul căruia se afla R.Fîrnachi, care ulterior a fost restituit, iar în portbagaj au fost depistate două genți și haine femeiești, o curea, care ulterior au fost ridicate de către colaboratorii de poliție, cît și actele cauzei - ordonanțele privind începerea urmării penale din 27.09.2011, 01.10.2011, 20.10.2011, 26.10.2011, procesele-verbale de sesizare despre săvîrșirea infracțiunii de către partea vătămată, de cercetare la fața locului din 22.09.2011 cu tabelul fotografic, informația de la BC

„MobiasBanca”, descifrările convorbirilor telefonice, procesul-verbal de examinare și recunoaștere a obiectului din 22.10.2011.

Astfel, instanța de apel a conchis că probele sus-menționate cert dovedesc vinovăția inculpatului pe episodul părții vătămate I.Cucereavaia, inclusiv și pe celelalte episoade, pe care inculpatul și-a recunoscut vina, deoarece prin acestea se demonstrează metoda prin care au fost săvârșite sustragerile bunurilor de către inculpatul E.Loghin, care prin înțelegere prealabilă, împreună cu inculpatul R.Fîrnachi, în tipul deplasării cu automobilul, intenționat staționau și sustrăgeau în mod deschis bunurile părților vătămate.

La fel, instanța a considerat că declarațiile martorului V.Ojog, care a fost audiat în instanța de apel, nu-l dezvinovătesc pe inculpat de faptele imputate, deoarece martorul a declarat că anume în zilele de 21 și 22 septembrie 2011 inculpații E.Loghin și R.Fîrnachi au asamblat la el mobilă, însă în aceste zile dîșii au lucrat doar jumătate de zi, iar în altă seară au lucrat pînă tîrziu.

Prin urmare, instanța, reieșind din probele administrate legal de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința de judecată, a conchis că acestea integral demonstrează vina lui E.Loghin în comiterea faptei incriminate, iar nerecunoașterea de către acesta a vinovăției, a fost apreciată ca o metodă aleasă de el în scopul eschivării de la răspundere penală pentru fapta comisă.

Totodată, instanța de apel a respins ca nefondate și argumentele invocate în apel referitor la asprimea pedepsei, constatînd că prima instanță și-a motivat concluziile privind stabilirea pedepsei închisorii, luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care și-a recunoscut parțial vina, că are la întreținere și educație un copil minor, că a recuperat parțial prejudiciul părților vătămate, precum și de faptul că anterior dînsul a mai comis infracțiuni similare pentru care a fost condamnat, astfel concluzionînd că pedeapsa stabilită de prima instanță corespunde principiului individualizării pedepsei penale prevăzute de art.75 Cod penal.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate, care a fost admisă de prima instanță, instanța de apel a conchis că aceasta corect a fost soluționată, ținîndu-se seama de prevederile art.1423 Cod civil, precum și de daunele materiale și morale cauzate părților vătămate.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul E.Loghin care, fără a invoca vreun temei prevăzut la art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat pe episodul de jaf de la partea vătămată I.Cucereavaia, deoarece nu a fost comis de el și să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, pe motiv că atît prima instanță, cît și cea de apel, la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că dînsul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel.

6. Partea vătămată I.Cucereavaia prin referința înaintată asupra recursului ordinar declarat de inculpatul E.Loghin, a solicitat respingerea acestuia fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărîrilor atacate.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului rezultă că inculpatul își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor efectuată de către instanțele de judecată pe episodul părții vătămate I.Cucereavaia, considerînd că acestea incorect au fost apreciate, precum și cu pedeapsa stabilită.

Verificând legalitatea hotărîrilor atacate pe baza materialelor cauzei, instanța de recurs consideră că vinovăția inculpatului E.Loghin în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal este pe deplin stabilită pe toate trei capete de acuzare, iar calificarea acțiunilor acestuia în baza normei penale menționate este corectă și corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, soluție detaliat expusă atît în sentință, cît și în decizia instanței de apel, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Totodată, Colegiul reține că în recurs recurentul critică aceiași probe, în modul cum au fost criticate și în apel. La critica formulată, urmărind textul deciziei instanței de apel rezultă că ultima a dat răspuns la fiecare motiv în parte, în special la acele probe, care se referă la episodul din 22 septembrie 2011, și anume - declarațiile părții vătămate I.Cucereavaia, a martorului V.Ogoj și actele cauzei, descrise detaliat în conținutul hotărîrilor judecătorești (f.d.68-72, 133-141, v.2).

Colegiul penal conchide că instanța de apel just a considerat că declarațiile martorului V.Ogoj nu justifică nevinovăția inculpatului pe episodul de jaf de la partea vătămată I.Cucereavaia, deoarece martorul dat a indicat că anume în zilele de 21 și 22 septembrie 2011 ambii inculpați au lucrat la el în prima jumătate a zilelor, iar în a doua jumătate plecau.

Verificînd starea de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei, Colegiul consideră că instanța de apel corect a conchis că vinovăția lui E.Loghin este dovedită prin probele administrate în cauză și care s-a apreciat obiectiv din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor de către instanțele de judecată. O altă apreciere a probelor, nu este temei de declarare a recursului, astfel nu poate servi bază de casare a hotărîrii pronunțate.,

Totodată, Colegiul remarcă că, potrivit art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu și sub toate aspectele. În situația cînd versiunea inculpatului a fost combătută prin probe care au fost administrate legal, instanțele de judecată întemeiat au conchis că vina acestuia de săvîrșirea infracțiunii imputate este dovedită integral.

Mai mult, Colegiul reține că conform art.27 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie survine din prevederile art.427 Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

La fel, Colegiul menționează că, potrivit art.75 Cod penal, la individualizarea pedepsei instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei, care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Aceste prevederi legale întocmai au fost respectate de instanțele de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei lui E.Loghin, la care s-a ținut seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana vinovatului, care a recunoscut partial vina, s-a căit în cele comise, a restituit partial prejudiciul părților vătămate, de faptul că a mai

comis infracțiunii similare, pentru care este condamnat, și de toate circumstanțele cauzei, care atenuează răspunderea, inclusiv și de cele enumerate de recurent în recurs, corect fixându-i acestuia pedeapsa prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal. Totodată, Colegiul penal atestă că, la stabilirea pedepsei potrivit normei menționate, instanța poate, dar nu este obligată să mențină condamnarea cu suspendarea executării pedepsei, în cazul în care, reieșind din gravitatea infracțiunii, motivul și circumstanțele săvârșirii acesteia, ajunge la concluzia că corijarea și reeducarea făptuitorului nu poate fi atinsă decât prin izolarea lui de societate.

Concomitent, instanța de recurs constată că motivele aduse în prezentul recurs sînt identice cu motivele invocate în apelurile declarate, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat argumentat și a relevat temeiurile care au dus la respingerea acestuia.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care se face referință și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, pedeapsa s-a aplicat de către instanțele de fond în limitele legii.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat, urmînd a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrilor atacate.

8. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul Loghin Evghenii, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 17 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, în propria lui cauză penală, cu menținerea hotărîrilor atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică la 12 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun

Sveatoslav Moldovanu